

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 24 oktober 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 51.230/II/PN

Betreft: klacht tegen het geven van Franstalige bevelen aan Nederlandstalige brandweerlui

Mijnheer de gewestelijke staatssecretaris,

In zitting van 23 oktober 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend tegen de Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (DBDMH) omwille van het feit dat een Nederlandstalige korporaal bevelen in het Frans krijgt van zijn onderofficieren. Dit gebeurt zowel bij gewone mededelingen als zijn dagelijkse opleidingen.

De klager zou eveneens een tuchtstraf hebben gekregen op basis van een tuchtverslag opgesteld door een Franstalige onderofficier in het Frans. Dit tuchtverslag werd wel later vertaald naar het Nederlands, maar alle contacten tussen de klager en de onderofficier verliepen in het Frans.

Onze brief van 9 juli 2019 aan uw voorganger en die van 13 juni 2019 aan u, waarin jullie standpunt ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, bleven onbeantwoord.

De VCT is er dus toe gerechtigd haar advies te steunen op de gegevens die haar door de klager werden meegedeeld.

*
* *

De DBDMH is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Zij valt overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen onder de toepassing van hoofdstuk V, afdeling 1 – de bepalingen die het gebruik van het Duits bepalen uitgezonderd – van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Op grond van artikel 39, § 1 SWT *juncto* artikel 17, § 1, B, 1° SWT dienen zaken die een ambtenaar van de dienst betreffen te worden behandeld in de taal van de taalrol van de ambtenaar. Tijdens de behandeling van deze zaken kan geen beroep worden gedaan op vertalers.

Verder dienen de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (art. 39, § 3 SWT).

De rechtsleer is er echter unaniem over eens dat uit het hele opzet van de SWT in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en met de bepalingen van artikel 39 SWT *juncto* 17 SWT voortvloeit dat de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans naargelang het geval dienen te zijn. In dezelfde zin is het arrest nr. 19.779 van 5 september 1979 van de Raad van State (VCT 13 februari 2015, nr. 46.112).

Uit het voorgaande volgt het volgende:

- alle bevelen, zowel de gewone mededelingen als zijn dagelijkse opleidingen, dienden aan de klager – aangezien hij Nederlandstalig is – te worden gegeven in het Nederlands en niet in het Frans;
- de tuchtprocedure diende volledig te worden behandeld in het Nederlands. De contacten tussen de klager en de onderofficier dienden dus te verlopen in het Nederlands en niet het Frans;
- de verplichting om de tuchtprocedure volledig te behandelen in het Nederlands heeft tot gevolg dat de verantwoordelijke onderofficier persoonlijk kennis moet kunnen nemen van alle elementen van de tuchtzaak en dat hij of zij alle mondelinge verklaringen moet kunnen begrijpen, wat in principe veronderstelt dat deze persoon een objectieve kennis moet kunnen bewijzen van de taal van de ambtenaar. Deze kennis kan enkel bewezen worden door het feit dat degene die de evaluatie behandelt, op dezelfde taalrol is ingeschreven als de geëvalueerde, of door het feit dat hij minstens geslaagd is voor een taalexamen zoals omschreven in artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart “tot vaststelling van de voorwaarden van het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis”;
- het tuchtverslag diende opgesteld te zijn in het Nederlands. Het is niet in overeenstemming met de SWT om een verslag aangaande een ambtenaar op te stellen in een andere taal dan die van de ambtenaar en deze vervolgens te vertalen.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt bezorgd aan de klager.

Hoogachtend,

De Voorzitter,